

Отже, сьогодні аграрна наука знаходиться на шляху значних перетворень. Зважаючи на вищевикладене, метою подальшої трансформації аграрної науки має стати вдосконалення системи управління в цій сфері, поглиблення наукових досліджень для розробки конкурентоздатної науково-технічної продукції, посилення інноваційного процесу участі науки в освоєнні виробництвом наукових розробок, що надалі забезпечить ефективний розвиток агропромислового комплексу держави.

Список використаних джерел:

1. Про схвалення Концепції реформування і розвитку аграрної освіти та науки [Електронний ресурс] : Розпорядження Кабінету Міністрів України N 279-р від 6 квітня 2011 р. / Режим доступу до док. : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/279-2011-%D1%80>
2. Про основні засади державної аграрної політики на період до 2015 року : Закон України від 18 жовтня 2005 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2006. – № 1. – Ст. 17.
3. Аграрна реформа в Україні / [Гайдуцький П.І., Саблук П.Т., Лупенко Ю.О. та ін.] ; за ред. П.І. Гайдуцького. – К. : ННЦ ІАЕ, 2005. 424 с.

Полянничко А.О.

здобувач,

Київський міжнародний університет

ПРИНЦИПИ ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ, ЩО ВИЗНАЧАТЬ ПОДАТКОВУ СИСТЕМУ КРАЇНИ

За загальним підходом, податкова система розуміється як сукупність податків, зборів, інших обов'язкових платежів, що запроваджуються і стягуються на території держави. Відповідно до п. 6.3 ст. 6 ПК України податкову систему України становить «сукупність загальнодержавних та місцевих податків та зборів, що справляються в установленому цим Кодексом порядку».

«Об'єктивна значущість принципів, на основі яких створена та функціонує національна податкова система, є безумовною. Це пояснюється винятковою важливістю принципів, яка, на нашу думку, полягає в тому, що принципи не тільки спрямовують розвиток податкових правовідносин у певних напрямках, виконують роль регулятора податкових правовідносин у разі нормативної прогалини податкового законодавства, виокремлюють ті чи інші суспільні відносини в певну правову категорію, а й формують правове мислення та правову культуру в суспільстві й державі. Цінність

принципів податкової системи вбачається й у тому, що вони покликані забезпечити органічний зв'язок, єдність і логічну системність норм податкового права» [1, с. 126].

Деякі науковці розглядаючи принципи побудови податкової системи необґрунтовано змішують вказані принципи із засадами оподаткування. Так, автори навчального посібника «Податки та оподаткування в схемах і таблицях» до принципів побудови податкової системи спочатку відносять рівномірність, визначеність, зручність, дешевизну [2, с. 10]. На далі автори цієї ж праці пишуть про принципи побудови податкової системи держави, які передбачені у ст. 3 ПК Російської Федерації [2, с. 12-13].

Також існує підхід, за якого принципи податкової системи розуміють досить широко, а саме як засади, що відображають співвідношення, взаємозв'язок елементів податкової системи (податків, зборів, мита). У широкому змісті під принципами податкової системи розуміється їх сукупність, яка регулює оподаткування. Так, сюди можна включити наступні принципи: простота нарахування окремих податків; відсутність дублювання; простота й економічність збору податків; стабільність; пропорційність податкових зборів послугам, наданим державою; прийнятний розмір загального податкового тиску [3, с.104]. На наш погляд, наведений підхід передбачає ототожнення принципів побудови податкової системи та принципів оподаткування. Водночас таке ототожнення, у свою чергу, тягне змішування понять «податкова система» та «система оподаткування», що протирічить постулатам як економічної, так і податково-правової науки, адже податкова система, як ми вже зазначали, являє собою сукупність різного роду обов'язкових платежів публічного характеру, які є джерелом формування доходної частини бюджетів та інших публічних грошових фондів; система оподаткування – це і сукупність податків та зборів, і їх адміністрування. Хоча наука і законодавство у цьому питанні також інколи розходяться. На жаль, ПК України не дає визначення поняття «система оподаткування», натомість у ст. 6 визначається податкова система. Якщо податкова система має статичний характер, оскільки є закріплений перелік податків і зборів, то система оподаткування наділена також і динамічністю, адже передбачає безперервний процес їх адміністрування: обліку платників податків, звітності, контролю тощо. Отже, не слід ототожнювати співзвучні, проте різні за змістом поняття.

Як стверджує В.Ю. Кобринський, «принципи правової держави є висхідними для будь-якого виду державної діяльності, однак це не дає можливості виділити специфіку, визначити притаманні лише даному виду діяльності основоположні начала» [4, с. 62]. Принцип правової держави за своїм нормативним змістом передбачає такі адресовані законодавцеві вимоги, як точність, конкретність, визначеність і несуперечливість законів [5, с. 60].

Взагалі, теорія правової держави може розглядатися як основа принципів поділу влади, нового трактування принципу законності, принципу взаємної відповідальності держави та особи, принципу обмеження державної влади [6, с. 162].

Сучасна правова держава – це, по-суті, політико-правова форма організації публічної влади (в особі відповідних органів влади), функціонування якої здійснюється на основі та у межах правових норм з метою забезпечення дотримання та реалізації прав і свобод людини.

За ст. 1 Конституції України наша держава є правовою. У такій державі: визнаються, визначаються та законодавчо закріплюються основні права, свободи та обов'язки людини і громадянина (розділ II Конституції України); людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні визнаються найвищою соціальною цінністю (ст. 3 Конституції України); державна влада здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову (ст. 6 Конституції України); визнається і гарантується місцеве самоврядування (ст. 7 Конституції України); визнається і діє принцип верховенства права (ст. 8 Конституції України).

Принципи правової держави у вітчизняному законодавстві не визначені, проте вони вироблені правовою доктриною. Так, вважається, що основними принципами правової держави є такі: верховенство права та закону; невідчужуваність прав і свобод людини та громадянина; наявність контролю та нагляду за дотриманням прав і свобод людини та громадянина, реалізацією законів тощо; поділ влади на законодавчу, виконавчу та судову; взаємна відповідальність держави та особи.

Вважаємо, що принципи правової держави мають подвійну природу, оскільки вони є конституційно-правовими принципами та водночас конституційно-правовими гарантіями, а також є керівними началами у правовому регулюванні всіх суспільних відносин, зокрема податкових, що складаються в середині держави.

Список використаних джерел:

1. Шаптала Н.К. До питання про правову сутність принципу соціальної справедливості податкового законодавства / Н.К. Шаптала // Держава та регіони. Серія: Право та державне управління. – 2012. – № 2. – С. 125-129.
2. Налоги и налогообложение в схемах и таблицах: учебное пособие / Е.С. Вылкова, И.А. Кацюба, Р.А. Петухова, Е.А. Фирсова; под редакцией Р.А. Петуховой. – СПб.: Изд-во СПбГУЭФ, 2012. – 80 с.
3. Кучерявенко Н.П. Налоговое право: Учебник / Н.П. Кучерявенко. – Х.: Легас, 2001. – 584 с.
4. Кобринський В.Ю. Державний контроль у сфері національної безпеки України [Текст] : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 / В.Ю. Кобринський. – К., 2008. – 209 с.

5. Попова С.С. Конституционно-правовые принципы налоговой системы в решениях Конституционного Суда Российской Федерации: дисс. ... канд. юрид. наук 12.00.14 / С.С. Попова. – М., 2005. – 255 с.

6. Вагина Н.М. Принципы публичного права : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.01 / Н.М. Вагина. – Самара, 2004. – 357 с.

Руколайніна І.Є.

доцент,

Харківський національний університет внутрішніх справ

ФОРМИ І МЕТОДИ АДМІНІСТРАТИВНО-ЮРИСДИКЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МІЛІЦІЇ ПО ОХОРОНІ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ

Основна відмінність адміністративного процесу від інших видів юридичних процесів полягає у змісті процедурних (процесуальних) правил і вимог. Для адміністративного процесу характерні здійснення різних груп дій і видів діяльності, змісту і ступеня законодавчої деталізації процесуальної форми. Види адміністративно-процесуальної діяльності з точки зору їх процедури, як правило, більш прості в порівнянні з класичними видами юридичного процесу – кримінальним і цивільним. Традиційним вимогам процесуальної форми відповідає провадження у справах про адміністративні правопорушення і провадження у справах про оскарження дій (бездіяльності) органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових осіб, державних і муніципальних службовців, що ведуться за правилами цивільного судочинства.

В тезісах зроблена спроба розкрити сутність форми і методи адміністративно-юрисдикційної діяльності при охороні громадського порядку. У виконанні завдань і функцій, покладених на органи внутрішніх справ, значна роль належить адміністративної діяльності, здійснюваної адміністративно-процесуальними засобами. Ця діяльність безпосередньо спрямована на захист особи, її прав і свобод, на охорону громадського порядку та громадської безпеки, на боротьбу з правопорушеннями. Від її ефективності багато в чому залежить стан правопорядку[1, с. 33-34].

Метою яка ставилася в даних тезісах є вивчення форм та методів забезпечення провадження адміністративно-юрисдикційної діяльності, щодо охорони громадського порядку.